

Allerede i juni 1991 havde Ron fundet en lignende rund jernnagle. (Et billede af den kan ses på hjemmesiden: wyattmuseum.com). I alt skulle der være fundet rester efter fire sådanne jernnagler.

De tydelige rustspor efter den jernnagle, Barbare viste os, fandtes i den østlige side af "skibet" – på bagbordssiden - i noget, der nu lignede en stor sten, som stak op af "rælingen". Men det var ikke en sten, det var porøst materiale.

– It's all part of the boat, påstod Barbara. Det er alt sammen fra båden.



Videoklip: Resterne af en jernnagle på den østlige side af det bådformede objekt.

Herunder: Wyatts nagle fra 1991

Sten med mystiske tegn

Bill og Barbara var herovre for bl.a. at planlægge en konference i Ankara om Arken i 2003. Ude ved formationen opdagede Barbara en stor sten, som stak ud på formationens østlige side ca. 6 meter oppe. Det så ud, som om der var indgraveret noget på denne sten. Men for at undgå, at de lokale lykkejægere stjal stenen, dækkede de den til igen efter at have taget nogle billeder.

Senere i september samme år vendte Bill Fry tilbage for at undersøge stenen nærmere, og han orienterede de tyrkiske myndigheder om fundet. Indgraveringerne ligner store linjer, som er skåret ned i stenen. Der er ikke fundet en forklaring på dem, men Bill Fry er overbevist om, at stenen hører til "skibet".

Igen i juni 2002 var han i Tyrkiet og forsøgte uden held at flytte den 350 kg tunge sten over i den bygning, som er opført ca. 500 meter fra det bådformede objekt, hvor den kunne være i sikkerhed. I stedet fik han lovning fra en lokal politiker på, at han ville sørge for dette.

Billeder af stenen findes senere i bogen og på Bill Frys hjemmeside, hvor han jævnligt rapporterer om nye udviklinger.¹



Hemmelig mission

Jeg blev klar over, at Bill og Barbara havde en anden særlig opgave, som de ikke ville snakke højt om. Senere mødte jeg dem igen og fik af Barbara at vide, hvad de var på sporet af: Et kranium i overstørrelse, som skulle være fundet her i nærheden – men nu var stjålet, ligesom så meget andet blev fjernet eller ødelagt af vandaler eller skattejægere i dette område. Tyven forlangte nu en urimelig høj pris på 30.000 Dollars, da han først blev klar over, hvor ekstraordinært kraniet var.

Fordi – hvis man her fandt et kranium i overstørrelse, hvad var så forklaringen? Også det er der en spændende teori om, som præsenteres senere her i bogen.

Note:

¹ Bill Frys hjemmeside www.anchorstone.com har påtaget sig at sponsorere det lokale besøgscenter og forsøge at sikre fundene imod tyveri og ødelæggelse.



Stenen med det mystiske mønster i det bådformede objekt



Her har Bill Fry fået flyttet stenen sammen med sin lokale medarbejder Zafer Onay

Forstenet træ...?

Jeg gik selv på vestsiden af Arkens tre til seks meter høje sider og kiggede på de lyse striber, der ifølge nogle af de tidligere udforskere markerede, at der havde været bjælker – såkaldte spander i skibsterminologien – indenunder. De lyse striber dukkede op med godt en meters mellemrum, og det var svært at finde en naturlig forklaring. Jeg forsøgte at få det med på video, og mens jeg gik rundt og filmede sammen med bl.a. Oli Tindalid fra Færøerne, fik jeg øje på en sjov lille sten. Den havde riller, som om den var et fossil. Jeg samlede den op og vi kiggede lidt på den. Jeg proppede den i lommen for senere at vise den til Salih.

Lidt efter fandt Gunhild Gervin en lignende sten eller forstening i nærheden. Også hun viste den senere til Salih. Han kiggede lidt på stenene, så sagde han med et stort grin:

- Det er forstenet træ!
- Det var dét, jeg ville høre, svarede jeg og vi lo ad situationen, mens Salih igen undersøgte stenen.

Han var dog ret overbevist om, at både min og Gunhilds sten var forstenet træ. Da Gunhild senere fik undersøgt vore

fund på Geologisk Museum i Danmark kunne de imidlertid ikke bekræfte, at der var tale om fossilt træ. Det var "stængede kalkkrystaller" som sandsynligvis havde "vokset i sprækker som følge af gennemstrømning af kalkholdigt vand".

Jeg fik senere min "sten" undersøgt af en geolog, som fortalte, at det var en forstening af en plante, fordi rillerne var fingerformede.

Gunhild havde også taget et par små mørke prøver med hjem fra området udenom „naglen“ for at få afklaret, om det, som Barbara sagde, alt sammen var „en del af båden“.

Prøverne var hårde som sten og havde til dels en grønlig farve, som hun tænkte måske kunne være rester af metal. Her svarede Geologisk Museum, at denne bjergart bestod altovervejende af silikatminerale. Og den grønne farve „skyldes sandsynligvis mineralet epidot, der viser, at bjergarten har været begravet dybt nede under jordskorpen. Som følge heraf har de oprindelige mineraler undergået en omdannelse (metamorfose). Den op-

lemrum. Det bekræftede de skanninger, som Wyatt, Fasold, Bayraktutan og Baumgardner tidligere havde foretaget.

Bagefter undersøgte vi jorden ca. 20 meter udenfor formationen. Også her var der udslag efter metal i jorden – men disse udslag fandtes ikke i lige linjer.

Vi turde ikke rigtig lægge noget i disse skanninger, ligesom vi heller ikke ville lægge noget i de andre ting, vi opdagede. Flere af os fandt f.eks. muslingeskaller, som ikke burde findes heroppe i 2000 meters højde – langt fra havet.

Ikke en naturlig formation

Om aftenen diskuterede vi med dr. Salih på hotellet, og han svarede på spørgsmål om, hvordan det bådformede objekt kunne være opstået:

- Hvordan kan vi vide at denne formation ikke blot er opstået naturligt, som kritikere hævder? spurgte jeg. - De siger, at den kan være skabt af mudder eller lava, som har lagt sig i en hale efter en forhindring. Det har man mange eksempler på, f.eks. i deltaer.

- Ja, men denne formation kan ikke være opstået naturligt efter disse hydrodynamiske love, forklarede Salih.

- For her er ingen forhindring. Der ligger ganske vist en kalksten i det bådformede objekt – men den ligger ikke øverst i forenden, som den skulle, hvis formationen var skabt efter den. Den ligger midt i formationen – og den sidder ikke fast, men bevæger sig med formationen.

Ark-formationen begynder også med en spids, hvad den ikke ville gøre, hvis den var frembragt af jorderosion.

- *Hvad med lava-strømme?*

- Ja, man kunne også forestille sig, at formationens symmetriske figur var frembragt af lavastrømme, som krydsede hinanden to gange. Det er der flere andre eksempler på ovre på Ararat-bjergene. Men her er ingen tegn på lava-strømme, konkluderede Salih.

Hvad har vi?

Vi havde altså en formation heroppe i bjergene, som havde omrids af en båd. Den havde samme længde som Noahs Ark ifølge Bibelen havde, nemlig 300 alen – omregnet 158 meter.

Den havde åbenbart ligget nede i muddret og var først dukket op i 1948. Efterhånden var den kommet til at stå mere og mere tydeligt. I begyndelsen var den kun ca. 1 meter højere end omgivelserne, men nu var den 3-6 meter højere. (Og året efter målte vi en af siderne til 9 meter højere. Erosionen skete hastigt.)



Vi undersøger et hul i øst-siden af formationen, som lugter af tjære...



Grønlandske Grethe fandt strandskaller og sneglehuse, som ikke hørte hjemme heroppe - langt fra havet



- Da jeg så det foto blev jeg overbevist om, at vi her har noget helt specielt, sagde dr. Salih.

Selv om den formation åbenbart bestod af jord ligesom omgivelserne, skilte den sig ud og blev stående som en enhed, selvom mudderet i omgivelserne fortsatte med at glide ned gennem dalen år for år. Et eller andet indeni denne formation holdt den sammen.

Formationen var ifølge geologen ikke opstået naturligt. Men på luftfotos, han selv havde liggende, kunne han se en mudderstrøm løbe oppe fra bjergene og ned til det sted, hvor den nu lå, så man fik det indtryk, at den var kommet "sejlende".

- Da jeg så det foto blev jeg overbevist om, at vi her har noget helt specielt, sagde dr. Salih alvorligt. I tyve år havde han arbejdet på at få dette objekt undersøgt ved en storstilet udgravning, ved borer og jordprøver osv. Men igen og igen stødte han ind i den forhindring, at der ikke var penge til arbejdet. I Tyrkiet var der mange andre opgaver, som med god grund blev prioriteret som vigtigere for landets udvikling.

Inden vi rejste videre bad han os om at skaffe partnere og hjælp fra Europa til et videnskabeligt projekt. Vi lovede at gøre, hvad vi kunne og var alle opsatte på at fortælle verden om de fantastiske opdagelser i Øst-Tyrkiet.

TV-holdet var taget hjem i forvejen og viste den 20. maj 2001 et indslag i TV2s mest populære nyhedsprogram, Dags Dato.

Det skabte en del opmærksomhed. Men ikke nok.



Kapitel 4

Beretninger overalt

Forfatteren Clauss Westermann har alene samlet 302 syndflods-traditioner ud over verden, og andre mener tallet nærmere er 6.000 historier. Historikeren Aaron Smith skulle have optalt ikke færre end 80.000 beretninger på 72 sprog, som handlede om oversvømmelsen, og ca. 70.000 af disse skulle omfatte en båd.¹

Uanset hvor mange beretninger, man nu vil regne med, så er det et faktum, at der findes oversvømmelses-beretninger over hele jorden i gamle sagn og myter. Og de fleste af disse beretninger har også med, at nogle blev reddet i en båd. Det skulle være mærkeligt, om alle disse historier er opstået ud af fri fantasi uafhængigt af hinanden. De stammer heller ikke fra den kristne påvirkning, som for mange af disse naturfolk først kom for et par hundrede år siden. Deres beretninger er meget ældre. I flere tilfælde kan man fastslå, at de er 2-3.000 år gamle.

Disse beretninger er naturligvis fyldt med lokale forskelle, men essensen i dem er den samme. De peger alle på, at der engang i menneskehedens historie virkelig var en mægtig oversvømmelse.

I den sumeriske oversvømmelsesberetning hedder Noah i stedet Ziusudra (*Xisuthros* på græsk). I Indien findes en Noah-beretning med en Noah-skikkelse, der hedder *Menu*.

Grækernes syndflodsberetning

Også grækerne har en syndflodsberetning med i deres mytologi.

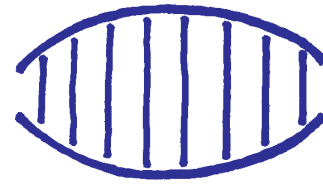
Grækerne erobrede omkring 330 f. Kristus Mesopotamien. Om de har overtaget de mesopotamiske beretninger og tilpasset dem, eller har haft deres egne, véd vi ikke med sikkerhed, men det er tydeligt, at grækerne overtog en stor del af den mesopotamiske religion – f.eks. astrologien.

I de gamle grækernes beretning om *Deucalion* fortælles det, at fra ham opstod befolkningen igen på jorden "efter at vandene sank". Deucalion var søn af Prometheus (som i øvrigt betyder den forudtænkende, jf. "den ekstra vise"). Da Zeus straffede menneskeheden ved at sende en syndflod, reddede Deucalion og hans hustru Pyrrha sig som de eneste ved i ni døgn at sejle rundt i en kasse, som derefter strandede på bjerget Parnassos.

Parret skabte den nye menneskeslægt, og deres søn Hellen blev grækernes (hellenernes) stamfader, fortæller den græske myte.

Grækernes Noah-bjerg Parnassos er en bjergkæde i Mellemgrækenland; den højeste tinde er 2457 meter og i oldtiden mente grækerne, at bjergene var opholdssted for Apollon og muserne. Orakelbyen Delfi og kilden Kastalia lå på Parnassos.

I de græske beretninger - ligesom i mange andre gamle myter – optræder guder og halvguder i menneskers verden. Derfor har man hidtil tolket myterne som ren fantasi i den vestlige "oplyste" verden. Men måske gem-



Det gamle sumeriske skrifttegn for jorden er bådformet og indeholder otte streger...

Et levn fra beretningen om jordens begyndelse efter Noah - og arken med de otte. I flere gamle kulturer finder man et „verdensæg“ der minder påfaldende om det bådformede objekt.



Det kinesiske skrifttegn for et stort skib indeholder disse tre tegn: fartøj, otte og mund...

Også de japanske og koreanske skrifttegn indeholder levn om de otte.

Noter:

¹ Ifølge Werner Keller, *The Bible as History*, Bantam Books, New York, 1980. Solgt i 10 mill. eks. siden 1955.



Verdenskort med de vigtigste syndflodsberetninger. Fra Jonathan Grays bog: *The Ark Conspiracy*.

Syndflodshistorier i alle kulturer

John D. Morris og Tim F. LaHaye samlede i deres bog, *The Ark on Ararat* en liste over nogle af de mange syndflodshistorier.

Det blev til denne imponerende liste over 212 beretninger.

MIDDLE EAST AND AFRICA

1. Africa (central)
2. Babylon
3. Bapedi Tribe (S. Africa)
4. Chaldea
5. Egypt (Pharaonic)
6. Egypt (Priestly)
7. Hottentots
8. Jumala Tribe
9. Lower Congo
10. Masai Tribe
11. Otshi Tribe (Kabinda)
12. Persia (Ahriman)
13. Persia (Bundehesch)
14. Persia (Testrya)
15. Persia (Yima)
16. Persia (Zala-Cupha)
17. Syria

PACIFIC ISLANDS

18. Alambblack Tribe (New Guinea)
19. Alfors of Ceram
20. Ami
21. Andaman Islands
22. Australia
23. Bunva
24. Dutch New Guinea (Mombrano River)
25. East Indian Island
26. Engano

27. Falwol Tribe (New Guinea)

28. Fiji
29. Fiji (Rokora)
30. Flores Island
31. Formosa Tribesman
32. Hawaii (Mauna-Kea) Tribesmen
33. Hawaii (Nu-U)
34. Kabidi Tribe (New Guinea)
35. Kurnai Tribe (Australia)
36. Leeward Islands
37. Maoris (New Zealand)
38. Melanesia
39. Micronesia
40. Nais
41. New Britain
42. Otheite Island
43. Ot-Danoms
44. Polynesia
45. Queensland
46. Rotti Tribe
47. Samoa
48. Samo-Kubo Tribe (New Guinea)
49. Sea Dyaks (Borneo)
50. Sea Dyaks (Trout)
51. Sea Dyaks (Sarawak)
52. Sumatra
53. Tahiti
54. Toradjas
55. Valman Tribe (New Guinea)

FAR EAST

56. Anals (Assam)
57. Bahnara (China)
58. Bengal Kolhs
59. Benua-Jakun (Malasia)
60. Bhagavata-Purana
61. China (Fo-hi)
62. China (Joa)
63. China (Tao-tse)
64. China (Upper Burma)
65. India (Rama)
66. Kamars (C. India)
67. Kamchadales (India)
68. Karens (Burma)
69. Lolos (S. China)
70. Mahabharata
71. Matsya-Purana
72. Menangkabans (Sumatra)
73. Satapatha Brahmana
74. Singphos (Burma)
75. Sudan
76. Tartary Mongols

EUROPE & ASIA

77. Celts
78. Druids
79. Finland
80. Iceland





- 81. Kelts
- 82. Lapland
- 83. Lithuania
- 84. Norway
- 85. Rumania
- 86. Russia
- 87. Siberia
- 88. Transylvania
- 89. Wales

HELLENIC

- 90. Apamea (Cibotos)
- 91. Apollodorus
- 92. Aristotle
- 93. Athenian
- 94. Cos (Meropes)
- 95. Crete
- 96. Diodorus
- 97. Hellenucus
- 98. Lucian
- 99. Megaros
- 100. Ogyges (Boeotia)
- 101. Ovid
- 102. Perirrhoos
- 103. Pindar
- 104. Plato
- 105. Plutarch
- 106. Rhodes
- 107. Samothrace
- 108. Sithnide Nymphs
- 109. Stephanus
- 110. Thessalonica

NORTH AMERICA

- 111. Acagchemens
- 112. Aleutian Island Indians
- 113. Algonquins (Manabozho)
- 114. Appalachian Indians
- 115. Araphos
- 116. Arctic Eskimos
- 117. Athapascans
- 118. Blackfoot Indians
- 119. Caddoques
- 120. Central Eskimos
- 121. Cherokees
- 122. Chippewas
- 123. Crees
- 124. Delaware Algonquins
- 125. Dogribs
- 126. Eleuts
- 127. Eskimos (Alaska)
- 128. Eskimos (Norton Sound)
- 129. Esquimax

- 130. Flatheads
- 131. Greenland
- 132. Great Lakes Indians
- 133. Haidas
- 134. Hareskins
- 135. Huron Indians
- 136. Innuvit Eskimos
- 137. Iroquois
- 138. Kathlamets
- 139. Knistineaux
- 140. Kolosh
- 141. Koloshes
- 142. Lake Tahoe Indians
- 143. Lenni Lanape Indians
- 144. Luisenos
- 145. Mandans
- 146. Mantagnais Algonquins
- 147. Menominees
- 148. Montagnais
- 149. Natchez Indians
- 150. New California Indians
- 151. Nez Pierces
- 152. Ojibway
- 153. Pacullies
- 154. Papagos
- 155. Pimas
- 156. Potawatomi Indians
- 157. Rio Erevato Indians
- 158. Salteaux Algonquins
- 159. Sarcees
- 160. Smith River Indians
- 161. Spokanas
- 162. Thlinkuts
- 163. Thlinkuts (Yehl)
- 164. Thompsan Indians
- 165. Tinneh Indians
- 166. Twangs
- 167. Virginia Indians
- 168. Yakimas

CENTRAL AMERICA

- 169. Achagnas
- 170. Antilles
- 171. Aztecs
- 172. Aztecs (Coxcoxli)
- 173. Canaris
- 174. Cholulans
- 175. Cholulas
- 176. Coras (Lowland)
- 177. Coras (Highland)
- 178. Cuban Indians
- 179. Huichals
- 180. Mexico (Coxcox)

- 181. Mexico (Mexitli)
- 182. Michoacans
- 183. Muratos
- 184. Nicaragua Indians
- 185. Panama Indians
- 186. Rio-Crevato Indians
- 187. St. Domingo Indians
- 188. Tlascalans
- 189. Toltecs

SOUTH AMERICA

- 190. Abederys
- 191. Ackwois
- 192. Araucaians
- 193. Arawaks
- 194. Brazilian Mountain Indians
- 195. Brazilian Sea Coast Indians
- 196. Caingangs
- 197. Carayas
- 198. Chiriguanos
- 199. Colombian Indians
- 200. Incas
- 201. Kataushys
- 202. Macusis
- 203. Maypures
- 204. Orinoco Indians
- 205. Pamarys
- 206. Peru (Bomara)
- 207. Peru (Guancas)
- 208. Peruvian Indians
- 209. Rio de Janeiro Indians
- 210. Tamanacs
- 211. Terra-Firma Indians
- 212. Tierra del Feugo Indians

Note:

⁷ Morris, John D. & Tim F. LaHaye, *The Ark on Ararat* (New York: Thomas Nelson Inc., 1976), pp. 233-237.





Fælles mytisk fortid

Selv om nogle folk levede landmæssigt fuldstændig isoleret fra Bibelens mellemøstlige verden – som indianerne i Sydamerika og de australske aboriginals – har de altså deres oversvømmelsesberetninger. Da disse beretninger ligger meget langt tilbage i deres historie, er det klart, at det *ikke* er noget de hvide har bragt med sig.

Det mest sandsynlige er naturligvis, at de oprindeligt er udvandret fra samme region og har taget beretningen med sig. Den norske opdagelsesrejsende *Thor Heyerdahl* krydsede ved flere ekspeditioner verdenshavene i sivbåde fra 1947-70 og påviste derved, at det ville have været muligt for vores "primitive" forfædre – længe før Columbus – at krydse Atlanten, Det indiske Ocean og Stillehavet. Mange har siden krydset Atlanterhavet og Stillehavet selv i meget små både.

Netop i disse år afsløres nye oplysninger, der tyder på at verdens folk for 3-4.000 år siden havde forbindelser over verdenshavene ved at bruge havstrømmene som selvdrivende transportveje, og at folkene i Mesopotamien i årtusinder før vor tid tømte nogle af Amerikas miner for alluvialt naturkobber, naturtin og sølv.⁸

De kendte allerede dengang til den avancerede kugletrigometri, som beregner afstande ud fra at jorden er en kugle. Sumererne var de første, der delte cirklen op i 360 grader. Men desværre forsvandt meget af denne viden igen under romernes krigeriske hergen i århundrederne før Kristus og blev først for alvor genopdaget i det 17. århundrede af europæerne efter at de fleste en tid lang havde troet, at jorden var flad.

Note:

⁸ James Bailey: Sailing to Paradise.

Statistik over indholdet i alverdens syndflods-historier

- 88% handler om en familie, som reddes; 12% indeholder en rest af dette
- 70% beretter om en båd, der redder de overlevende; 30% beretter om andre former for redning
- 95% fortæller kun om oversvømmelsen; 5% har også andre grunde til katastrofen
- 66% foklærer katastrofen med menneskets ondskab; 34% giver naturlige forklaringer
- 67% indeholder at dyrene også blev reddet
- 73% har dyrene med i en rolle
- 73% taler om en verdensomspændende oversvømmelse
- 53% fortæller, at de overlevende reddes på et bjerg
- 35% har med, at fugle sendes ud (som i Bibelen)
- 7% nævner regnbuen
- 13% nævner, at der ofres bagefter
- 66% har med, at de reddede bliver varslet forud
- 82% foregår i den lokale geografi (evt. med et lokalt bjerg)
- 9% nævner specifikt, at 8 personer reddes
- 37% har tilfældige årsager til katastrofen

Lokal kolorit men samme begivenhed

Selv om de mange beretninger har lokal kolorit, er der alligevel stor overensstemmelse med den bibelske beretning.





højt og bestod af 7 etager. Men der findes adskillige ziggurater (dvs. pyramideformede tempeltårne) i området og det største findes i selve Babylon. Det har været næsten 100 x 100 meter ved foden og næsten 100 meter højt. (Ifølge nogle gamle kilder skulle der i øvrigt kun være 1/3 tilbage af det mægtige tårn.¹¹⁾

Sprogenes ophav - Ararat

Men hvis man nu ikke blot vil tage Bibelens udsagn for sandhed, er der så andet, der kunne pege i retning af at verdens folk stammer fra samme udgangspunkt?

Ja, de såkaldte indoeuropæiske sprog kan alle sammen føres tilbage til ét fælles proto-indoeuropæisk sprog, som udsprang fra denne region.

De indoeuropæiske sprog omfatter, foruden de fleste europæiske sprogfamilier (romansk, germansk, slavisk), også mange asiatiske sprog, bl.a. bengali, iransk, kurdisk, afghansk, nepali, romani (sigøjnernes nord-indiske sprog). Indo-europæisk er langt den største sprogræt i verden.¹²

Teorien om, at sprogene havde en fælles kilde, kom *Sir William Jones* allerede med i 1786 i Calcutta, fordi han fandt en tydelig sammenhæng i verbernes rødder og de grammatiske former i det gamle indiske sprog *sanskrit* med så spredte sprog som persisk, græsk, latin, keltisk og tysk.

Lingvisten *Thomas Gamkredlidze* fra statsuniversitetet i Tbilisi, Georgien, reviderede i 1985 det „sprogtræ“ man var begyndt at fastlægge, og opdagede at stammen - det oprindelige proto-indoeuropæiske sprog - udsprang fra Armenien! (Dvs. det oprindelige Armenien i Øst-Tyrkiet m.m.).

Teorien mødtes med mistro fra Vesten, men blev i 1995 bekræftet ved hjælp af computer-matematik af tre forskere ved universitetet i Pennsylvania,¹³ som vel at mærke netop *ikke* troede på teorien.

Sprogudviklingen tyder altså på, at en meget stor del af verdens sprog har deres udgangspunkt i Armenien. Og her skal vi huske, at den nuværende republik Armenien kun udgør en lille del af det område, som armenierne oprindeligt beboede. Det omfattede også det østlige Tyrkiet. Ja, faktisk havde armenierne deres centrum netop i Ararats bjerge - hvor Arken landede.

Sprogforskningen peger altså i retning af, at det var her, det begyndte.

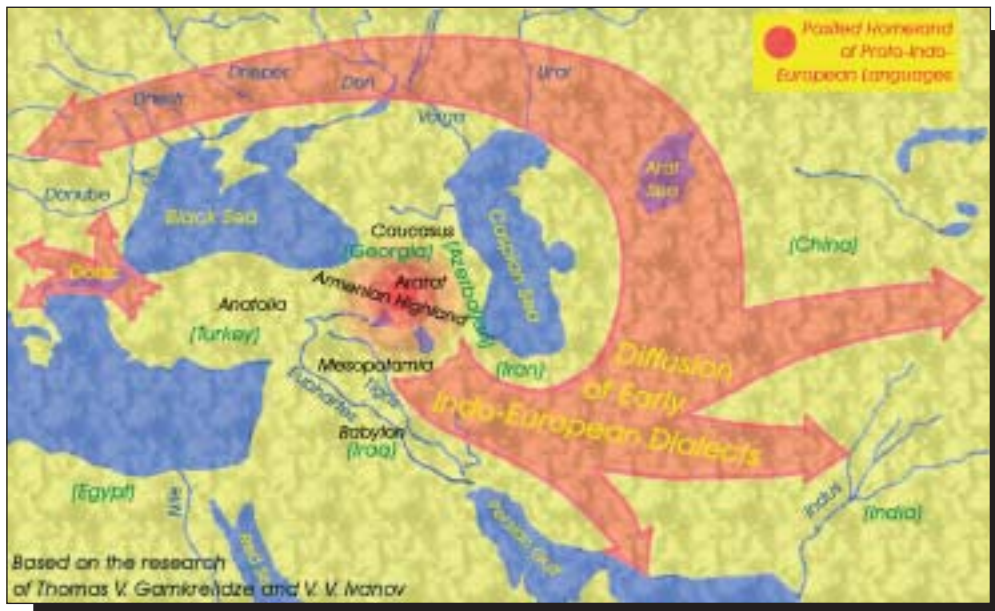


Gamle landkort tyder på at verden for kun nogle få årtusinder siden så anderledes ud - og at teorierne om verdens udvikling ikke helt passer. Her er f.eks. et kort af Phillippe Buaches fra 1754, som viser Antarktis isfrit og med en stor fjord mellem Rosshavet, Weddellhavet og Bellinghousenhavet. Senere målinger gennem isen har vist at det er sandt, men det kunne Buaches ikke vide i 1754, hvor Antarktis ligesom i dag var dækket af is - med mindre hans oplysninger byggede på ældgamle kort - men i så fald var Antarktis isfrit i historisk tid.

Noter:

¹² Desuden regner nogle forskere med følgende selvstændige sprogræter: den finsk-ugriske, den tyrkiske, den mongolske, den tungusiske; de sino-austriske sprog, malajo-polynesiske sprog og dravidiske sprog, samt semitiske sprog, hamitiske sprog, sudansprog, bantusprog et antal sprogræter i Amerika. Men alle disse sprog stammer if. Bibelen fra samme ursprog.





Sprogforskerne Thomas V. Gamkrelidze og V. V. Ivanov har forsket i de indo-europæiske sprogs udvikling og er nået frem til, at det oprindelige proto-indo-europæiske sprog havde sit udgangspunkt netop i det armenske højland - også kaldet Ararat og Urartu - hvor arken strandede. Andre forskere har tidligere antaget at Europa var udgangspunktet. Fra højlandet går sprogenes udvikling mod syd-øst via Mesopotamien, hvorefter det splitter sig ud i flere retninger.

Noter:

¹³ Donald Ringe, Ann Taylor og Tandy Warrow.

¹⁴ Beskrevet i afhandlingen "The Nexus - Spoken Language. The Link Between the Mayan and the Semitic During Pre-Columbian Times," Isac Press. Institute for The Study Of American Cultures, Columbus, Georgia, 1993. Semitic, Nilo-Saharan, Khoisan, and Niger-Kordofanian, Uralic-Altaic languages, Austro-Asiatic languages, the Dravidian family, the Malayo-Polynesian. Languages which do not belong to any of these families include native American languages.

Kunstig opdeling?

Men der er jo også andre sprogæter. Var det så ikke kun den indoeuropæiske æt, der udsprang fra Armenien?

Ifølge Bibelens beretning udsprang de andre også herfra, og noget tyder på at opdelingen i forskellige sprogæter er kunstig - at alle sprog oprindeligt hørte sammen.

Teorierne om sprogæter har ændret sig, efterhånden som forskerne opdagede nye sammenhænge.

For nogle år siden opdagede en af mine kontakter i arkeologien, *David Allen Deal*, USA, en tydelig sammenhæng i både ord og skrifttyper mellem det sprog maya-indianerne talte og skrev i Sydamerika og de semitiske sprog i Mellemøsten.¹⁴

Og hvis der er denne nære sammenhæng mellem to sprog, som skulle høre til hver sin helt adskilte sprogæt, så må den skarpe opdeling i forskellige sprogæter igen revideres.





Kapitel 5

Meteorregnen

Sunday Telegraph i London bragte den 4. november 2001 en bemærkelsesværdig historie:¹

Artiklen fortæller, at Dr. Sharad Master, en geolog ved University of Witwatersrand, Johannesburg, på satellitfotos har fundet et kæmpemæssigt krater i det sydlige Irak, som er over 3 km. stort. Han opdagede det ved en tilfældighed, da han læste en artikel om Saddam Huseins kanalbygning og så et foto med forskellige formationer og et påfaldende rundt område. Studier af andre satellitfotos helt tilbage fra 1980'erne viser, at fordybningen tidligere indeholdt en lille sø. Men Saddam dræned i sin kampagne imod marsk-araberne området, og derved kom en ringformet forhøjning, som netop er typisk for kraterer, til syne i den udtørrede sø.

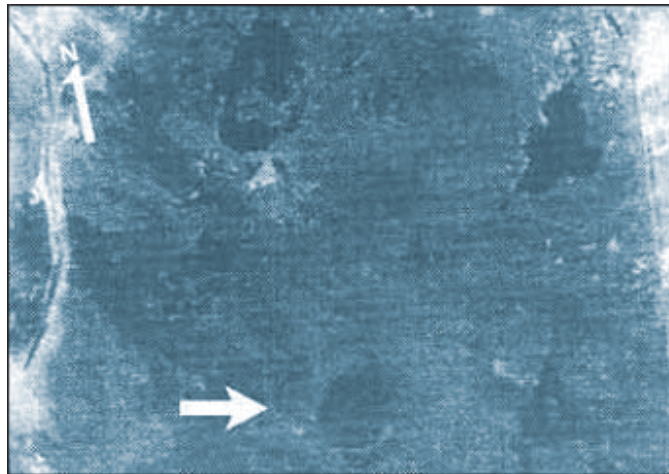
Meteorens ødelæggende kraft har svaret til hundredevis af atombomber. Krateret ligger i Al 'Amarah regionen, ca. 15 km. nord-vest for, hvor floderne Tigris og Eufrat flyder sammen i et delta.

Nedslaget må have forårsaget ødelæggende ild og oversvømmelse. Var det her, Syndfloden blev sat i gang – eller var det i forbindelse med dette, at Babelstårnet længere nordpå styrtede sammen og det regnede med ild og svovl ned fra himlen, så menneskene spredtes i alle retninger?

De første civilisationer bukker under her

Sunday Telegraph nævner, at dette måske kan forklare, hvorfor flere tidligere kulturer åbenbart forsvandt netop omkring 2300 f. Kr. – eller før. Det gælder f.eks. Akkad-kulturen i det centrale Irak (Babylon) med dets halvmytiske hersker Sargon (var det Bibelens Nimrod?); det gælder også den pludselige slutning på det 5. dynasti i Egyptens Gamle Rige efter opførelsen af de store pyramider, samt den pludselige forsvinden af hundredvis af tidlige beboelser i det senere Israel. Hidtil har arkæologerne forklaret disse tidlige civilisationers sammenbrud med bl.a. krige og ændringer i klimaet, mens astronomer har foreslået, at meteornedslag kunne være årsagen.

Krateret er i hvert fald af nyere dato efter geologiske forhold. Sedimenterne i denne region er meget unge, så hvad der end medførte den krateragtige struktur, så må det være sket indenfor de seneste 6.000 år, siger Dr. Master,



Krateret i Irak, som blev opdaget på luftfoto, forbindes med en meteorregn ca. år 2000 f. Kr. eller før. Omkring år 2345 f. Kr. er der f.eks. konstateret en brat nedgang i alle kulturer. Ifølge den traditionelle opfattelse af Bibelens kronologi skete Syndfloden netop år 2.349 f. Kr. (Se dog også kapitlet om ny kronologi senere i bogen.)

Note:

¹ "Meteor clue to end of Middle East civilisations" by Robert Matthews, Science Correspondent, Daily Telegraph, London. Historien blev fulgt op med flere oplysninger i Telegraph den 8. november 2001.





levede i det sydlige Frankrig i det 11. århundrede. Hans kommentarer til Bibelen og Talmud er stadig anset som autoritativ blandt rabinere.

Sjernen Khima?

Rabbi Rashi havde f.eks. kommenteret de stjerner, som omtales i Bibelens formentlig ældste bog Jobs Bog 9,9⁹ og 38,31¹⁰ samt i Amos Bog 5,8¹¹.

På hebræisk hedder stjernerne Aish, Kesil og Khima – på engelsk er de oversat med Arcturus, Orion, og Pleiades. På dansk Løven, Orion og Syvstjernen.

Den *Khima*, der er oversat med Pleiades (Syvstjernen) kaldte han ”en stjerne med en hale” – altså en komet. I den jødiske forklaring, Talmud, forbindes *Khima* også med Syndfloden.

Velikovsky påviser, at oversættere til forskellige tider har valgt forskellige stjerner, og han finder ved at sammenligne med andre citater fra Talmud frem til, at denne Khima må være Saturn.

Derfor burde Jobs Bog 38,31: *”Kan du binde Syvstjernens bånd eller løse Orions lænker?”* måske rettere oversættes: *”Kan du binde Saturns bånd eller løse Mars’ lænker?”*¹²

Og det giver mening. For Saturns ”lænker” kan endnu ses i dag med en kikkert, det er selvfølgelig ringene rundt om planeten. Og Mars’ ”lænker” er de to små måner omkring Mars. De var allerede kendt på Homers tid.

„To stjerner fra Saturn medførte Syndfloden“

Så dét, den jødiske rabbiner i det 2. århundrede før Kristus, siger, er formentlig: ”To stjerner rev sig løs fra Saturn og medførte Syndfloden.” Og faktisk forbindes netop Saturn i oldtiden med vand og katastrofer.

Og i den kaldæiske astrolog Berosus beretning om Syndfloden er det netop Saturn (Kronos på græsk) der *varsler* kong Xisuthros (Noah) om, at oversvømmelsen vil komme den 15. i måneden Dasios.

Saturn har været den mest betydelige stjerne i de store gamle kulturer. Faktisk dyrkes Saturn både



Få kilometer fra det bådformede objekt - umiddelbart før man krydser den tyrkisk-iranske grænse, findes et nyere meteor-krater fra sidste århundrede. Det måler ca. 25 meter i diameter og på de indre sider kan man se, hvordan meteoren har sprængt sig vej ned gennem jord og sten. (Video-klip fra 2004).





i kaldæisk, græsk og egyptisk religion. I kaldæisk religion kaldes Saturn guden Tammuz' stjerne, og i græsk religion er Saturn den største gud Kronos, som detroniseres af Zeus (Jupiter). Og hos egypterne er Saturn den mægtigste gud Osiris, der er bror/ægtemand til Isis (Jupiter). Hos inderne var Saturn knyttet til Brahma og Shiva til Jupiter. Det er altså de samme religiøse idéer, der går igen i de første store kulturer. Og ifølge Bibelen er forklaringen jo, at alle folk oprindeligt spredtes fra Ararats bjerge til hele verden - evt. med en mellemstation for hovedgruppen af folk omkring Babelstårnet i Irak eller Tyrkiet. Uanset om man tror på Babelstårnet eller ej, så peger sporene tilbage til et fælles udgangspunkt. Og i øvrigt findes også beretningen om Babelstårnet i de mest afsides kulturer, længe før en påvirkning fra missionærer eller andre bibelkyndige var mulig. Ligesom Noahs Ark er Babelstårnet åbenbart fælles arvegods fra menneskets allerførste tider.

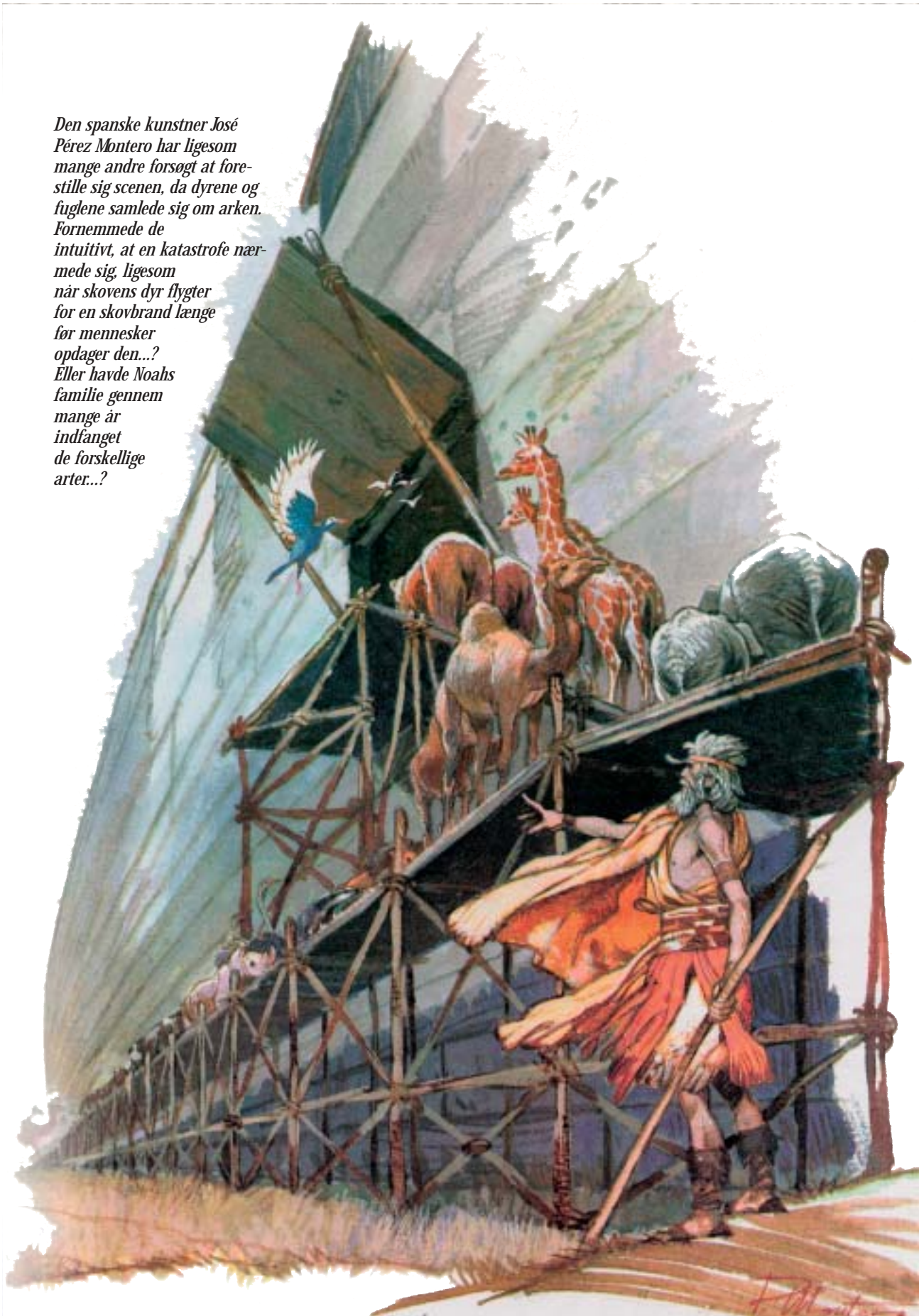
Men lad os konkludere dette kapitel:

Vi har altså både historiske kilder og moderne observationer, der peger i retning af, at der engang for måske kun 4-5.000 år siden faldt to "stjerner" (meteoror) ned på jorden, og at de medførte en kæmpemæssig tidevandsoversvømmelse.

*Is this what happened?
One or several meteors
hitting the earth knocked
a hole in the earth's crust
thus catalyzing the
greatest catastrophe the
earth has ever seen?*



Den spanske kunstner José Pérez Montero har ligesom mange andre forsøgt at forestille sig scenen, da dyrene og fuglene samlede sig om arken. Fornemmede de intuitivt, at en katastrofe nærmede sig, ligesom når skovens dyr flygter for en skovbrand længe før mennesker opdager den...? Eller havde Noahs familie gennem mange år indfanget de forskellige arter...?



Kapitel 7

Hvad fortæller Moses om Noah?

Efter at vi havde besøgt Ararats bjerge, stået på "Arken" og gået rundt i De Ottes Dal, var det en helt ny oplevelse at læse den gamle beretning i 1. Mosebog om Noah og hans familie. Det var ikke svært at forestille sig gamle Noah og Naama (som hun hedder i nogle kilder) gå rundt på deres vinmarker eller sidde på en klippe og kigge ud over den frugtbare dal, hvor dyrene græssede og børnebørnene løb rundt og legede.

Utallige gange er jeg vendt tilbage til Bibelens egen beretning om Noah. Men jeg har læst den på mange forskellige sprog og i mange oversættelser, studeret den hebræiske grundtekst ord for ord - for om muligt at aflure teksten nye oplysninger.

Vi skal nu se på den tekst, Moses nedskrev for ca. 3650-3550 år siden. Måske havde han et oplæg, hvorfra han tog oplysningerne. Eeks. henvises der to gange¹ i Gamle Testamente til Jashers Bog (Sephir Ha Yasher) som betyder "de retskafnes bog". I nogle bibeloversættelser står der Jashers Bog, i andre „*De Retskafnes Bog*“. Denne bog forsvandt åbenbart senere, men den er muligvis dukket op igen. Derom senere. Man kunne forestille sig, at denne bog var en endnu ældre bog, som Moses havde nogle af sine oplysninger fra.

Formentlig havde Moses også stor viden fra de egyptiske biblioteker, som han har haft fri adgang til som egyptisk prins. Og i alle tilfælde havde jøderne forud for Moses en mundtlig overlevering, hvis ikke en skriftlig.

En interkulturel oversættelse

Oversættelsen her er fra den kommende udgave af *Bibelen på hverdagsdansk* – 2. nyoversatte udgave. Det er en moderne, såkaldt idiomatisk oversættelse, hvor der tages hensyn til hvad ordene har *betydet* i deres egen sammenhæng, så man får *betydningen*, fremfor blot at oversætte "ordret", hvilket i nogle tilfælde vil være uforståeligt, i andre tilfælde misvisende. (En ord-til-ord oversættelse fra den hebræiske tekst til engelsk, findes bag i bogen, side 312).

Desuden er det indtil videre den eneste oversættelse, der tager hensyn til den "cirkelnde fortælleform", som bruges i semitisk sammenhæng – mens de fleste vestlige sprog ville bruge en *kronologisk* fortælleform.

Den semitiske fortælleform minder faktisk om den journalistiske metode, hvor man også ofte fortæller en historie i to eller tre cirkler: første cirkel (overskrift, underrubrik og evt. billedtekst) er en kort oversigt, an-



*Moses nedskrev eller samlede materialet om de første tider i „Genesis“ - dvs. Begyndelsen eller 1. Mosebog ca. 1800 f. Kr. (Se kronologi-kapitlet).
Ill.: José Pérez Montero*

Note:

¹ Henvisningerne til Jashers Bog findes i Josuas Bog 10, 13 og 2. Samuels Bog 1, 17



NOAHs børnebørn: På dette kort over Mellemøsten ses, hvor de forskellige folkeslag, der nedstammede fra Noah og opkaldtes efter hans børnebørn og oldebørn, formentlig slog sig ned. (Markeret med rødbrun skrift).

Folkevandringer, krige og erbringstogter spredte de fleste stammer ud over verden, hvor de splittedes op i flere stammer og i nogle tilfælde sluttede sig sammen. Men de historiske kilder og arkæologiske fund bekræfter i mange tilfælde, hvor de oprindeligt holdt til, mens der i andre tilfælde er mere usikkerhed og flere teorier. F.eks. er det helt sikkert, at Javan er grækerne, hvorimod der er uenighed om hvorvidt Tarshish svarer til det nuværende Tarsus i Tyrkiet - eller var Spanien eller Amerika. På internettet kan man finde mange spændende sider med nye teorier om folkeslagenes historie.

Uanset om man nu vil anerkende, at verdens befolkninger nedstammer fra Noah, så er det dog tankevækkende, hvor mange sammenfald der er mellem folkeslagenes navne og Noahs efterfølgere.



Kapitel 8:

Skibseksperter: En fornuftig konstruktion

Hvordan så Noahs Ark ud? Hvor god var den til at sejle?

Det kan en skibssagkyndig fortælle os noget overraskende om. Det viser sig nemlig, at Arkens dimensioner ikke blot var velproportionerede; men på et enkelt område overholder den tilmed den standard, der er fastlagt i den internationale lastliniekonvention, der er udarbejdet af FN's søfartsorganisation, IMO, og som man i dag benytter indenfor skibsbygningen internationalt. Og de 5.500 år gamle proportioner for højde og bredde svarer til EUs nyeste regler mht. dyretransport...

Hvordan så Arken ud?

I Middelalderen og helt frem til i dag har mange troet, at Arken var en firkantet kasse. Måske skyldtes det, at det især har været teologer, der beskæftigede sig med Arken. Måske kendte de kunstnere, der malede Arken i Middelalderen, ikke det store til skibsfart...

I hvert fald findes nogle meget barokke billeder af Arken, som man næsten kun kan more sig over – ligesom de meget lokalt inspirerede nord-europæiske malerier af Maria og Josef - og en kamel ude i en hytte i en snedækket granskov!

Men der er også seriøse ark-interesserede, som argumenterer for, at Arken var en firkantet kasse ud fra studier af det hebræiske ord, der er brugt for *ark* (אֲרוֹן) hvilket ikke er det samme ord, som normalt bruges om båd på hebræisk. Vi finder især denne opfattelse hos den gruppe ark-interesserede, der mener, at Arken må ligge på Mt. Ararat. Og det er naturligt nok, for de såkaldte øjenvidner spiller her en stor rolle, og de har overfor kunstneren Elfred Lee beskrevet det, de så, som netop en firkantet, rektangulær ark, der på Lees smukke billeder ligner en stor kasse. Modsat må de arkjægere, der tror Arken aftryk findes i det *bådformede* objekt, jo nødvendigvis tro på, at den var – netop bådformet. Det var opdagelsen af det bådformede objekt, der for alvor satte spørgsmål ved den tidligere opfattelse af Arken som en kasse.

Vi spørger en ekspert

Men hvad siger en skibssagkyndig om Arkens form og dimensioner?


Hans Otto Kristensen er ansat i Søværnets Materielkommando, hvor han arbejder med forskning og udvikling samt konstruktion af nye krigsskibstyper. Ved siden af dette underviser han som adjungeret professor på Danmarks Tekniske Universitet i skibskonstruktion og har derudover sin egen rådgivende ingeniørvirksomhed.



Civilingeniør *Hans Otto Holmgaard Kristensen* har arbejdet med næsten alle aspekter af skibskonstruktion i den maritime industri, først på Dansk Maritimt Institut og Dwingen Marineconsult, siden i rederiet Scandlines og pt. i Danmarks Rederiforening, hvor han bl.a. arbejder med forhold vedrørende sikkerhed og miljø, herunder arbejdet i FN's søfartsorganisation IMO.

Gennem en meget aktiv deltagelse i det internationale regelarbejde vedrørende skibes sikkerhed, har Hans Otto Kristensen en stor andel i, at Danmark i dag har en markant indflydelse på denne regeludvikling, specielt inden for hurtigt sejlede færger og inden for lækestabilitet af skibe.

På miljøområdet har Hans Otto Kristensen inden for det sidste års tid udviklet en omfattende computermodel til bestemmelse af skibes energiforbrug og emissionsudslip. Denne model benyttes af Danmarks Rederiforening, men indgår også som en del af Trafikministeriets såkaldte TEMA 2000 model, der kan beregne energiforbrug og emissionsudslip for samtlige transportmidler.



i kappens varmere, blødere dele. En brændende hede følger efter, især omkring kanterne, som blødgøres og synker i et stadigt stigende tempo. Herved bevæger pladerne sig hurtigere og hurtigere og river en 10.000 km lang revne i jordkappen, og nyt, varmt materiale flyder i en jævn strøm fra jordens indre gennem denne revne og udfylder tomrummet.

Det glødende materiale skaber enorme lodrette gejsere (måske de samme „kilder fra det store urdyb“, som nævnes i 1. Mos. 7,11 og 8,2).

Gejserne sprøjter kogende damp langt op i atmosfæren, hvor det nedkøles og senere falder som regn i fyrre dage.

Den nye havbund, som hurtigt erstattede den gamle, hårde kappe, er varmere og derfor ikke helt faststørknet. Havbunden stiger således 5-10.000 km. Herved sprøjtes der havvand ud over alle kontinenter, og selv bjergene opluges (Syndfloden).

Med de tektoniske pladers nye bevægelser opstår der nye bjergkæder over hele jorden: Himalaya, Andesbjergene, Rocky Mountains og Araratbjergene - lige der, hvor tre af jordens tektoniske plader mødes.

(Efter de gængse geologiske tidsopfattelser er disse bjergkæder meget ældre. Men dette er ikke kendsgerninger, som lader sig måle. Dog stikker de herskende uniformitetsteorier her hovedet frem og siger, at alt har udviklet sig over millioner af år, uden at der har været nogle katastrofer. Baumgardner og mange andre afviser denne teori som forældet og videnskabeligt uholdbar).

Drivhusklima - og paradys på jord

Men lad os gå et skridt videre. En sådan ring udenom jorden ville medføre noget nær et paradys på jorden, i hvert fald klimamæssigt. Jorden ville have haft et ensartet drivhusklima med en blanding af tempereret og subtropisk varme overalt, også på nord- og sydpolen, pointerer Vardiman og Dillow.

Frodig saftiggrøn vegetation ville have vokset overalt på jorden. Dette bekræftes til dels af, at der på Antarktis under isdækket er fundet kul indeholdende vegetation, som hører hjemme i et helt andet varmt klima.

Polerne må også have haft et varmere klima engang.¹² Eeks. opdagede videnskabsmænd tilfældigt, at den arktiske Ellesmere Island i Canadas North West Territory, som nu er dækket med is, havde tydelige tegn efter, at „klimaet i dette område dengang var sumpet og tempereret.“ (New York Times, 24. september). Egentlig var de kommet for at undersøge en teori om, at Europa måske engang havde været landfast med Nordamerika.

De første mennesker levede i paradisiske omgivelser fortæller Bibelen. Illustration af José Pérez Montero.



Kapitel 10

De Ottes Dal

En dag kører vi ud til „De Ottes Dal”.

Det er den del af dalen, som snor sig vest om Mt. Ararat – og stedet ligger ca. 20 km fra bjerget, og lige så langt fra det bådformede objekt.

Navnet hentyder til de otte, der ifølge Bibelen overlevede Syndfloden i Arken. I mange af fortidens civilisationer og religioner findes otte forfædreguder. Det er et studium for sig, som vi ikke skal fortabe os i her.¹

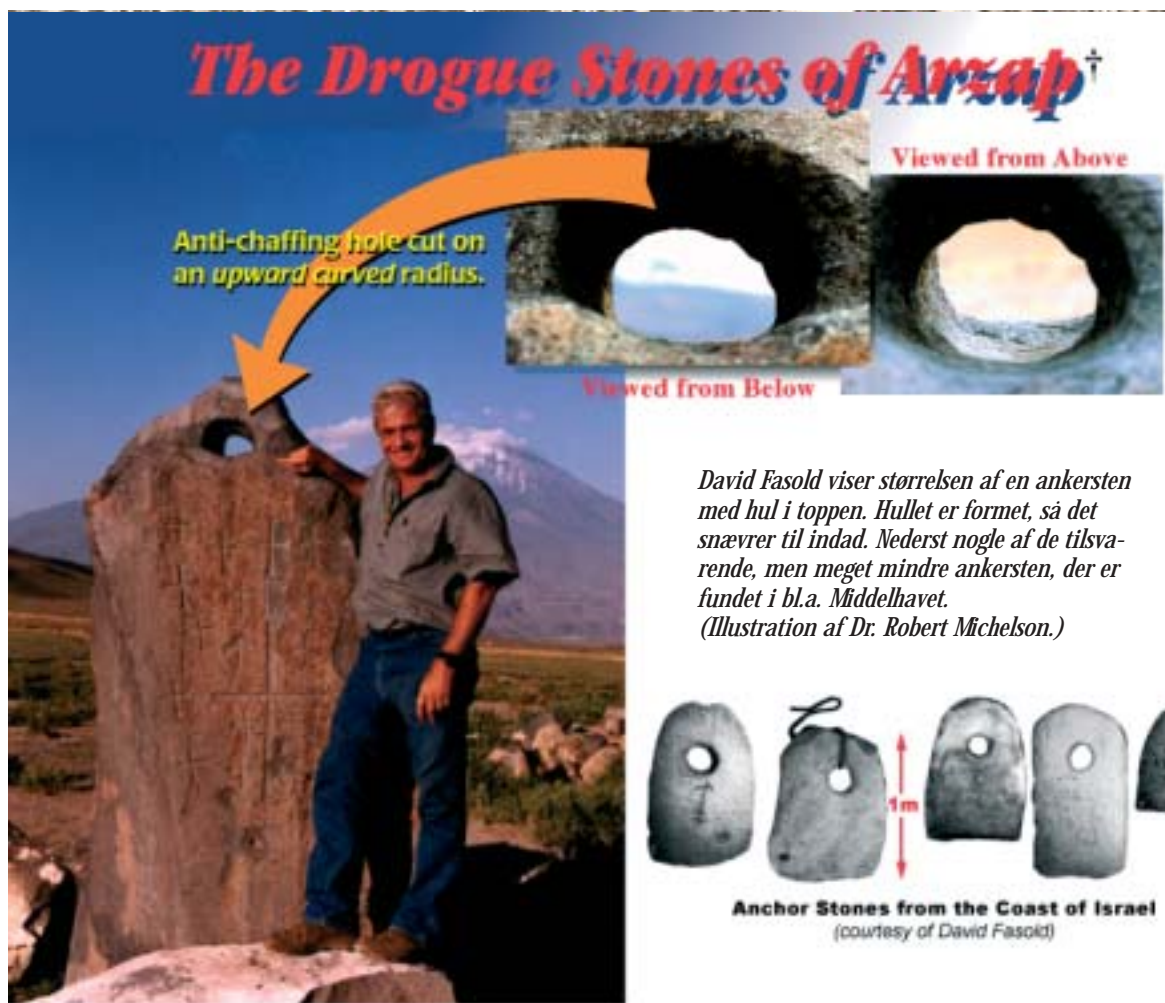
Det specielle ved denne dal er, at Ron Wyatt her i 1977 og fremefter fandt i alt 13 store ankersten med et hul i toppen. Nogle er muligvis transporteret væk af samlere, andre kan være ødelagt af den lokale befolkning, som ikke forstår udlændingenes interesse for disse sten. I et par tilfælde har lokale folk hugget sten itu for at se, om der skulle findes en skat indeni...

Vi har hørt, at nogle beboere tidligere har opført sig aggressivt, men da vi har dr. Salih Bayraktutan med, forløber tingene i ro og orden.

Et af vore mål er en lille landsby, Arzep eller Arzap - det staves på flere måder. Ron Wyatt kaldte landsbyen Kazan, og enkelte mener, at Ron Wyatt

De Ottes Dal ligger ca. 20 km. fra Mt. Ararat og på grund af de atore ankersten, som er fundet her, er mange arkjægere overbevist om, at Noah og Na'ama slog sig ned her. Her viser landsbylederen Feizal den sten, som Ron Wyatt mente kunne have været Noahs alter.





Hullet i disse ankersten er specielt: Det skræner indad. Det egner sig derfor til at man binder et reb til stenen ved at binde en knude på rebets ende, så knuden sætter sig fast i hullet.

Sten droppet i en linje

Ankerstenene er fundet i en buet linje, som begynder herude i dalen og peger henimod det bådformede objekt. Men med lidt god vilje kan de også pege henimod Mt. Ararat. Det specielle er imidlertid, at man i det hele taget finder ankersten eller drivankre heroppe i bjergene. Der synes ikke at være nogen logisk forklaring. Der er langt til hav og søer. Dernæst er det specielt at drivankrene er så overdimensionerede. Begge dele er ulogisk – medmindre der engang sejlede en kæmpemæssig ark rundt heroppe.

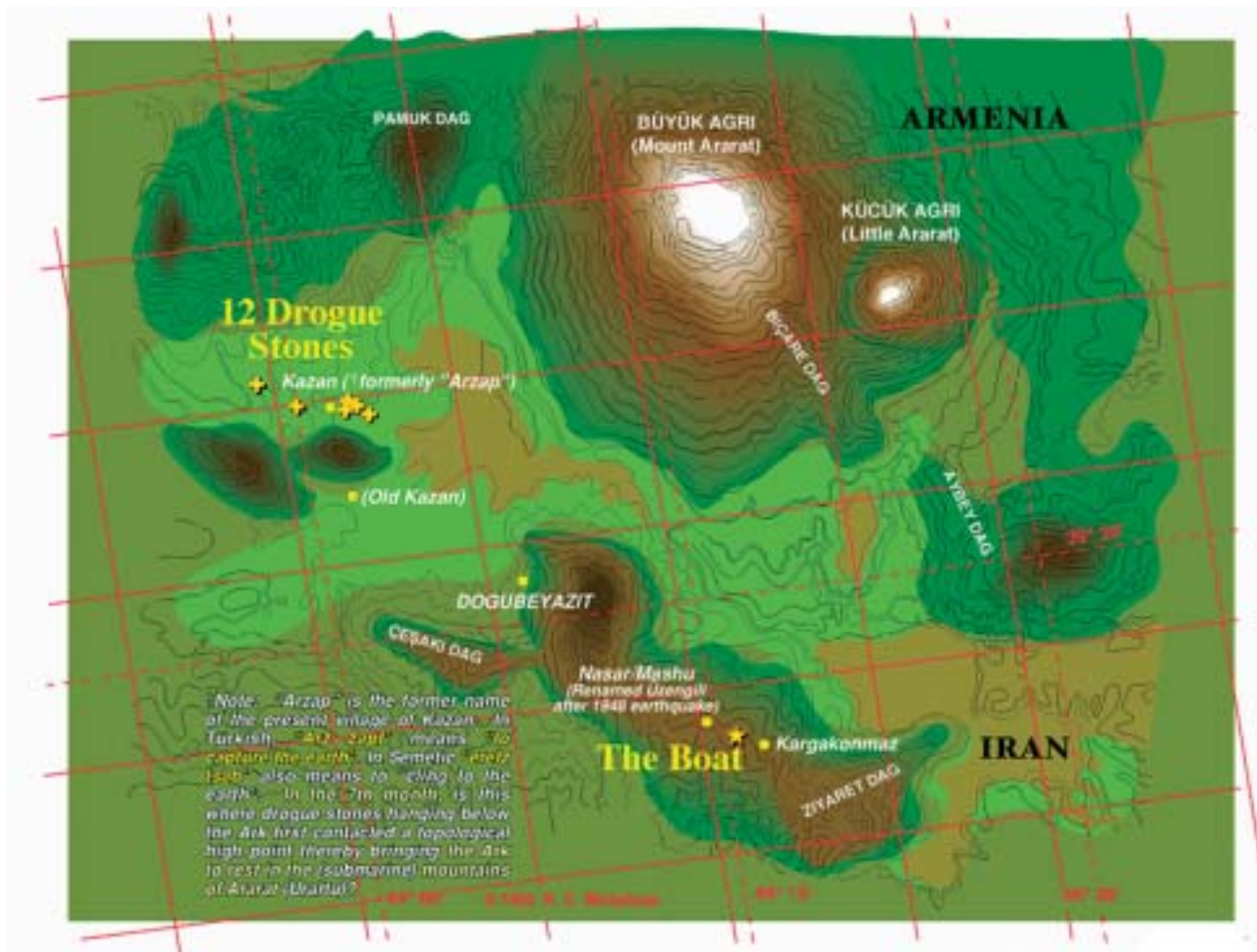
Idéen med ankersten er ifølge professor Robert Michelson, Georgia Technical University, "at skabe en bremseklods i vandet".

- Hvis disse sten bindes til den ene ende af båden, så vil vinden trække båden gennem vandet på en sådan måde, at en af bådens hydrodynamiske spidse ender vil pege op imod vinden, og de bølger, som vinden blæser henimod den. Uden sådan en anordning, kunne en bølge ramme båden og

Note:

² Robert Michelson på <http://avdil.gtri.gatech.edu/RCM/RCM/5RCMArkeology/6Durupinar.html>





Robert Michelsons kort over fund-området, som ligger tæt på Tyrkiets grænse til både Iran og Armenien. De gule +er markerer, hvor ankerstenene er fundet. De fleste i nærheden af Arzep/Kazan. Det mægtige bjerg øverst med den hvide snekallot er naturligvis Mt. Ararat (Store Agri) - med Lille Agri til højre. Det tyrkiske navn for Mt. Ararat er Agri Dag. Det bådformede objekt er markeret med en gul stjerne nederst. Syd for „båden“ ligger landsbyen Kargakommaz (dvs. „Rastløs Krage“). Længere syd på ligger bjerget Ziyaret Dag (dvs. „pilgrimsbjerget“), hvor der nu er fundet gamle grave og lige nordvest for båden er landsbyen Uzengili, som indtil jordskælvet i 1948 hed Nazar eller Mashu. Se forklaringen på navnene i et senere kapitel.

vende den med siden til den næste bølge, som så ville ramme båden med endnu større styrke og riskere at kæntré båden. Men søankre og drivankre forhindrer effektivt dette.²

Formålet med Noahs Ark var jo ikke en jordomsejling, men blot at opbevare mennesker og dyr til oversvømmelsen var overstået. Derfor ville det have været fornuftigt at udstyre den med drivankre, som kunne stabilisere båden.

Stednavnet på landsbyen, Arzep, kommer måske af det tyrkiske *Arz zap* som betyder at "erobre jord"³ eller måske længere tilbage fra det semitiske "eretz tsap", som kan oversættes med "at gribe om jorden" eller „klynge sig til jorden“⁴.

Noter:

³ "To capture the earth"

⁴ "To cling to the earth"





Noter:

⁶ Gilgamesh tavle X, linje 135-137, på dansk v. Ulla og Aage Vestenholz, Spektrum 1997.

⁷ <http://www.ancienttexts.org/library/mesopotamian/gilgamesh/index.html> af Timothy R. Carnahan

hentydning til de store ankersten. Det sker, hvor Gilgamesh skal sejle over et vand for at nå frem til Utnapishtim (Noah). Færgemanden Urshanabi siger til Gilgamesh:

135 »Gilgamesh, dine egne hænder har forhindret [overfarten]!
136 Du har smadret dem-af-sten, du har [—]
137 dem-af-sten er i stykker, og stagerne er ikke [afbarket.]⁶

En engelsk oversættelse ⁷ som bygger på den standard akkadiske udgave, men er tilføjet citater fra den gamle babyloniske udgave, hvor der mangler ord i den akkadiske, nævner også rebene:

Urshanabi spoke to Gilgamesh, saying: „It is your hands, Gilgamesh, that prevent the crossing! You have smashed the stone things, you have pulled out their retaining ropes (?). ‘The stone things’ have been smashed, their retaining ropes (!) pulled out!

(Urshanabi talte til Gilgamesh og sagde: „Det er dine hænder, Gilgamesh, som forhindrer overfarten! Du har ødelagt sten-tingene, du har trukket rebene til at holde dem med ud. Sten-tingene er ødelagte, holde-rebene er trukket ud.)

Det lyder unægtelig som om det er nogle ankersten, der er ødelagt og at det er de reb, der binder stenene til båden, der er trukket ud.

Vi skal senere vende tilbage til både Gilgamesh, Bibelen og Koranen for at se, hvad de har at fortælle af oplysninger om Arken.

Bogens forfatter sammen med fru Birthe Nissen ved en af de berømte ankersten, der er fundet i De Ottes Dal - kun ca. 20 km fra Mt. Ararat i baggrunden og det bådformede objekt, som ligger til højre for bjerget.





Genomstørrelse

Forskere fra Glasgow University¹⁵ har for nylig fundet et signifikant forhold mellem den såkaldte *genom*-størrelse¹⁶ og levetiden. Med *genom*-størrelse mener man en organismes samlede DNA. Arvemassen. Glasgow-holdet undersøgte 67 fuglearter og fandt, at større *genom*-størrelser falder sammen med længere levetid. Mennesket har et stort *genom* – tre mia. basispar (genetiske bogstaver), men kun 28.000-120.000 gener. Dette betyder, at ikke-kodet DNA udgør 97 % af det menneskelige *genom*. Vi har med andre ord indbygget større muligheder, end vi bruger i dag, og man kan filosofere over, om det var anderledes i urtiden.

Forskere står også foran nye gennembrud inden for ældningens endokrinologi og hormonkontrol og inden for tydingen af Werners syndrom (en forstyrrelse, som fører til for tidlig ældning). Også disse kan vise sig at forklare, hvorfor de første mennesker åbenbart blev meget ældre.

Som nævnt i kapitlet om vandboblen udenom jorden (kap. 9) kan et større iltindhold i luften også have betydet, at mennesket ikke mistede halvdelen af sine hjerneceller allerede i løbet af de første seks uger efter fødslen.

Så der kan være mange grunde til, at de første mennesker levede længere, og var større - og klogere – end vi er i dag.

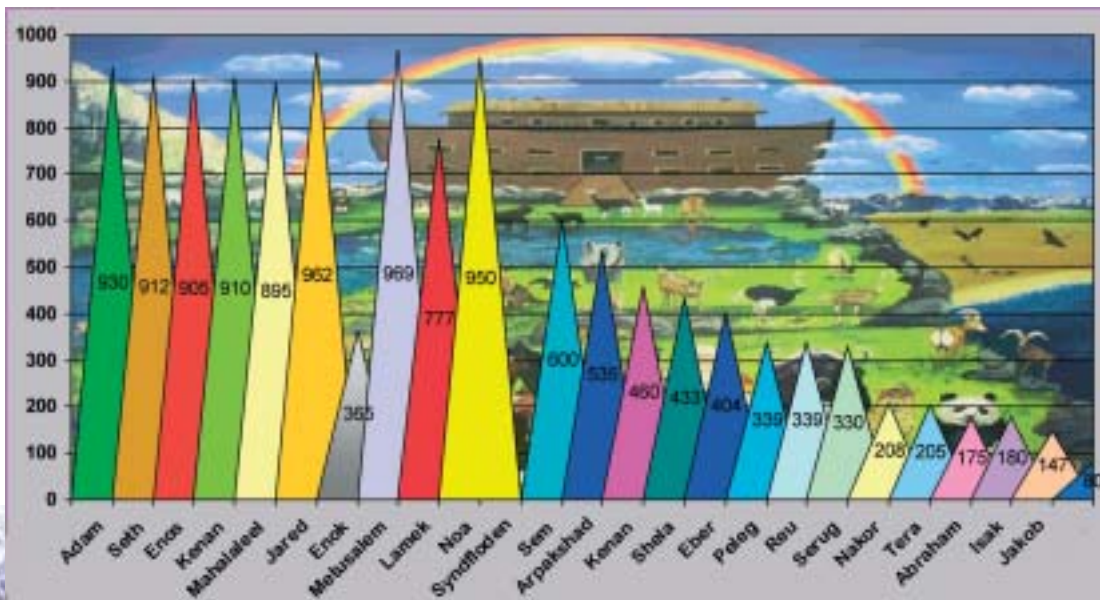
Noter:

¹⁴ Andrea G. Bodnar et al., "Extension of Life-Span by Production of Telomerase into Normal Human Cells," *Science* 279 (1998), 349-52.

¹⁵ Pat Monaghan and Neil B. Metcalfe, "Genome Size and Longevity," *Trends in Genetics* 16 (2000), 331-32.

¹⁶ Ordet *genom* refererer til en organismes fulde DNA beskaftighed. *Genomer* består af gener – som afkoder de oplysninger, der er nødvendige for, at cellen kan danne proteiner og RNA-bygningsmolekyler – og af ikke-kodende DNA.

Før Syndfloden levede mennesker åbenbart i hundredvis af år. Efter omvæltningerne går det støt nedad - dog lever de første generationer forholdsvis længe - hvilket kunne tyde på en akkumuleret påvirkning. Opstillingen bygger på slægtsregistrene if. den græske Septuaginta oversættelse, der også nævner Arpakhshads søn Kenan. Han er ikke nævnt i den senere Masoretiske tekst, der er grundlag for de fleste bibeloversættelser. Men også Lukas nævner Kenan (Lukas 3, 36), hvilket - sammen med andre bibelvers - tyder på at Jesus og hans samtidige brugte de samme tekster, som ca. 300 f. Kr. var grundlag for Septuaginta.





Kapitel 12

Folkene i Ararats bjerge

Bagved Isaac Pasha-borgen, som ligger på den østlige bjergside med udsigt over den pragtfulde dal og de to Ararat-bjerge, ligger en ældre borg. Den er nærmest hugget ind i klipperne, og nogle af os kravler op af de stejle trapper inde i hulerne.

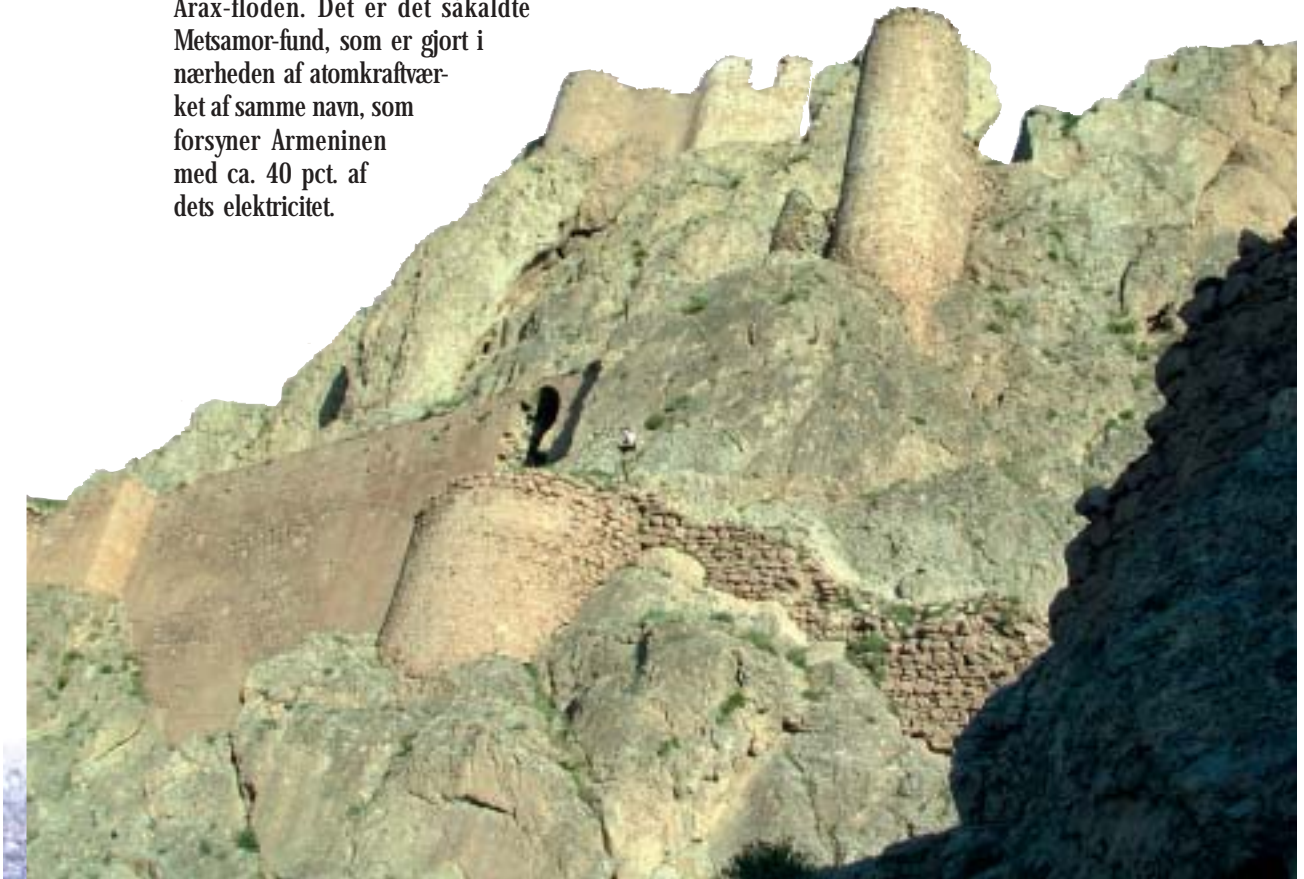
Sådanne huler ind i klipperne ser man flere andre steder i det østlige Tyrkiet, hvor horitterne levede for mindst 4.000 år siden. Altså ikke længe efter at Noahs ark strandede heroppe i bjergene, hvis vi skal tro de gamle beretninger.

Horitterne er det ældste større folk, arkæologerne har fundet tegn efter heroppe i bjergene. Men måske vil en ny og ældre kultur snart blive afsløret. I hvert fald findes der rundt i bjergene omkring det bådformede objekt tegn på mange grave og mørke pletter i jorden efter ruiner. Endnu er disse grave ikke tidsbestemt, men som det vil fremgå af et senere kapitel, kan det være den legendariske by Naxuan eller Mesha, der har ligget her. I så fald er der formentlig tale om en ældre kultur.

Metsamor

Der er også fundet genstande efter en meget gammel kultur i Ararat-dalen i den armenske stat på den nordlige side af Arax-floden. Det er det såkaldte Metsamor-fund, som er gjort i nærheden af atomkraftværket af samme navn, som forsyner Armenien med ca. 40 pct. af dets elektricitet.

Ca. 25 km fra både Mt. Ararat og det bådformede objekt ligger en huleborg, som formentlig stammer fra horitternes tid - få århundreder efter Noah.





kan være slynget derop ved et af de store vulkanudbrud og jordskælv. Osv. Man må aldrig nøjes med at konkludere: „Det kan kun være Arken!“

Ny bjergbestigning i 1953

Navarra vender som lovet tilbage - i 1953, hvor han imidlertid får et voldsomt ildebefindende - måske pga. højden - og han må opgive. Han påstår, at han har været kun 100 meter fra Arken på denne tur.

Året efter er der en amerikaner, **John Libby**, som hævder at have været kun 30 meter fra det, de nu tror er Arken, og det får Navarra til at beslutte at tage derned igen for 3. gang i 1955.

Denne gang tager han sin kone og tre sønner med for at fremstå som en turistfamilie og ikke vække for megen opsigt. Sammen med den ældste søn, Raphael på kun 11 år, bestiger han igen Ararat fra vestsiden. På 2. dagen ved 7-tiden om morgenen når de frem til Kop-søen. De fortsætter op til den gletscher, hvor Navarra mente at have set skyggen af Arken under isen. De er udmattede og slår teltet op. Igen bliver Navarra grebet af uforklarlig angst og mens Raphael sover, tager han noget kokain, han har med. . .

Om natten bliver der uvej, og lavablokke falder ned over dem. Næste dag falder begge ned, kommer ud for haglvej, osv. Men til sidst når de frem til en dyb sprække i isen, hvor Navarra genfinder en af de træbjælker, han har set et par år før.

„Det kunne ikke være andet end Arken,“ konkluderer han lidt vel optimistisk. Det er dog kun moræneler.

Bagefter er de nærved at fryse ihjel under en snestorm i 13 timer, men senere får de gravet en rigtig bjælke op af isen.



Fernand Navarra - i forgrunden - tager sig et hvil på Parrot Gletscheren, hvor han var vejviser for SEARCH ekspeditionen i 1969 med bl.a. Harry "Bud" Crawford og Hugo Neuberg i baggrunden. El-fred Lee har selv taget billedet.



Elfred Lee til hest på SEARCH ekspeditionen i 1969 før bestigningen af Mt. Ararat (Photo: Elfred Lee)

- *Tror du, det var af den grund, de var kritiske over for ham?*

- Det var en del af grunden. Vi har brug for kritikere. Det er derfor, jeg taler med dig, forudsat at du offentliggør det. Jeg vil gerne beskrive tingene, som de er. Jeg ønsker ærlighed og vil gerne have at vide, hvis det, jeg siger, ikke passer.

- *Okay, det skal jeg huske.*

- Prøven viste, at træet havde ligget i det samme smeltevand. Det kunne ikke stamme fra en nærliggende landsby, som nogle antydede. Da mændene kom tilbage fra Europa, fik de desuden skovbrugsdepartementet til at teste træet, og begge steder sagde man, at det var en art hvideg.

- *Men træet var for ungt til at kunne stamme fra Noah's Ark ...*

- Ja, prøven viste, at det var mellem 1700 og 1900 år gammelt.

Kendsgerningerne blev skjult

- *Hvad skete der, da du viste resultatet til Crawford?*

- Crawford havde talt for meget i pressen om Gohper-eg og "5.000 år gammelt". Da jeg viste ham rapporterne, sagde han straks: "Gem rapporterne! Lad være med at offentliggøre dem. De vil bruge det imod os. Der er noget galt." Så vi arkiverede dem.

- *Hvordan havde du det med det?*

- Jeg havde det dårligt.



FROM THE AIR the ship-shaped outline lies in the center of a landslide on the slope of a mountain that is only 25 miles from the Russian border. The landslides are of recent origin, may have packed thick mud and stones around the strange form. The photo was shot by a Turkish aerial survey plane from 10,000 feet.

NOAH'S ARK?

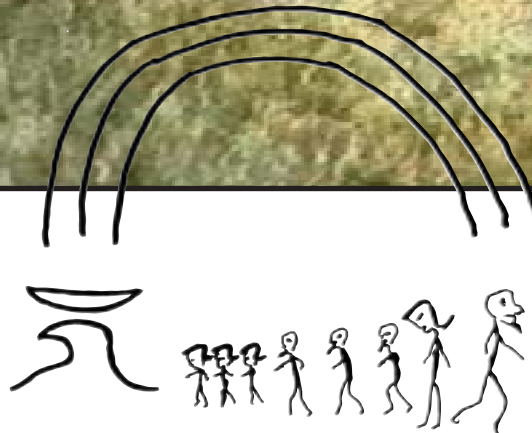
Boatlike form is seen near Ararat

Artiklen i LIFE den 5. september 1960 med luftfotografiet af området med det bådformede objekt skabte ny interesse for at finde Noas Ark.





Dette klip fra Wyatts amatørvideo er det eneste kendte foto, hvor man ser de to sten - den ene er væltet. Desværre kan man ikke se indgraveringen på videoen pga. modlys. Men her har vi indsat indgraveringen på basis af en skitse, som fru Wyatt tegnede. Stenene blev senere stjålet og er endnu ikke dukket op. Men de er set af flere - bl.a. dr. Salih Bayraktutan. Man kunne se regnbuen. Skibet på bølgerne. Otte personer. De to større end de andre (Noa og Na'ama). De fire er kvinder. Deres hår ligner et Z. Mændene har alle skæg.



Tegning på basis af Mary Nell Wyatts skitse

Uanset om man vil give Ron Wyatt æren for opdagelsen af det bådformede objekt, så fortjener han i hvert fald æren for, at disse ankersten blev opdaget. Nogle er fundet på små bjergtoppe, hvor ankre ikke naturligt hører hjemme. Man kan forestille sig, at de er kappet fra Arken, mens den er drevet igennem denne dal, der støder op til både Mt. Ararat og bjergene overfor, hvor det bådformede objekt findes.

Gravene opdages

Dagen efter gik Ron og drengene ud fra den anden stendynge og fandt et gammelt stenhus, hvor gulvet lå nede i fire fods dybde. Taget var væk og omkring det var der lange indhegninger med stendiger. Udenfor huset var der to sten med indgravering. En stod op, mens den anden lå ned.

På hver af stenene var der – stadig ifølge Wyatt - indgraveret en regnbue, en stor bølge, en båd og otte personer på vej væk. De fire havde skæg, de andre fire langt hår. Den ene mand og den ene kvinde var større end de andre.





Den store tyrkiske avis SABAH fortæller om et nyt forsøg på at finde Noahs Ark ved hjælp af satellitten Quick Bird. Artiklen er fra 3. september 2002.

kan stadig ses på DIAs hjemmeside. Så helt sandt er det ikke, at alle fotos destrueres.¹⁰

Taylor fik i 2001 Washington Posts magasin Insight til at betale for, at en privat satellit tog billeder direkte af Mt. Ararat i 4.650 meters højde på nordvest-siden - modsat Ahora-kløften, hvor næsten alle bjergbestigere hidtil

Note:

¹⁰ Insight, Washington Post, 4. april 2003.

